# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ for dispute CAC-ADREU-001265

| | |
|---|---|
| Case number | CAC-ADREU-001265 |
| Time of filing | 2006-05-18 10:35:32 |
| Domain names | girne-trnc.eu, guzelyurt-trnc.eu, lefkosa-trnc.eu, lefkosatrnc.eu, marashtrnc.eu, salamis-trnc.eu, girne-kktc.eu, girnekktc.eu, guzelyurt-kktc.eu, guzelyurtkktc.eu, lefkosa-kktc.eu, lefkosakktc.eu, salamis-kktc.eu |

## Case administrator

| | |
|---|---|
| Name | Tereza Bartošková |

## Complainant

| | |
|---|---|
| Organization / Name | Presidency of Turkish Republic of Northern Cyprus, Mr. Hilmi Kansu |

## Respondent

| | |
|---|---|
| Organization / Name | ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ N/A |

ΆΛΛΕΣ ΝΟΜΙΚΈΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΕΣ

Καμία

ΙΣΤΟΡΙΚΌ ΓΕΓΟΝΌΤΩΝ

Στις 2006-08-17, κατόπιν διεξαγωγής δίκης αναφορικά με τη γλώσσα της διαδικασίας Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, ο Καταγγέλλων καταχώρησε την Καταγγελία η οποία ήταν σχεδόν ακατανόητη σε σημείο που η Επιτροπή ήταν αδύνατον να παρακολουθήσει με ακρίβεια τη ροή του κειμένου. Από ότι μπόρεσε να κατανοήσει η Επιτροπή, ο Καταγγέλλων υπέβαλε την Καταγγελία εναντίον του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας, εντούτοις, στην Καταγγελία κάτω από τον τίτλο Πραγματικοί και Νομικοί Λόγοι, ο Καταγγέλλων παρουσίαζε ως Καθ' ου η Αίτηση το Υπουργείο Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, γεγονός που δημιούργησε περαιτέρω σύγχυση στην Επιτροπή. Σύμφωνα επίσης με την Καταγγελία, η εταιρεία Forthnet A.E. είχε εγγράψει τα εξής ονόματα για οποία προέκυψε η διαφορά, ήτοι:

• Girne-trnc
• Guzelyurt-trnc
• Lefkosa-trnc
• Lefkosatrnc
• Marashtrnc
• Salamis-trnc
• Girne-kktc
• Girnekktc
• Guzelyurtkktc
• Lefkosa-kktc
• Lefkosakktc
• Salamis-kktc

Ακόμη πιο παράξενο ήταν το αίτημα του Καταγγέλλοντα να καταργηθεί η καταχώριση των εν λόγω ονομάτων ή/και τη μεταφορά τους στον Καθ' ου η αίτηση, ήτοι στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, γεγονός που προβλημάτισε ακόμη περισσότερο την Επιτροπή καθότι φαινόταν αντιφατικό.

Α. ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ

Στην Καταγγελία του ο Καταγγέλλων υποβάλλει ότι η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου (ΚΚΤC) αποτελεί μια οντότητα η οποία χρησιμοποιεί τα γράμματα «ΚΚΤC» ως τη συντομογραφία του ονόματος της Τούρκικης Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου. Προβάλλει επίσης ότι όλα τα ονόματα τομέα για τα οποία προέκυψε η διαφορά είναι τα ονόματα τομέα τα οποία αφορούν τοποθεσίες της ΚΚΤC στην τουρκική/αγγλική γλώσσα.

Ο Καταγγέλλων ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Καταγγελία έχει καταχωρηθεί δυνάμει της παραγράφου 1(α) του Άρθρου 22 του Κανονισμού 874/2004, το οποίο θέτει τις αρχές για την καταχώρηση ονομάτων τομέα και τους κανόνες για την εξέταση καταχωρήσεων των αμφισβητήσιμων ονομάτων τομέα. Ο Καταγγέλλων αιτείται την ακύρωση των δικαιωμάτων του Καθ' ου η Αίτηση όσον αφορά τα ονόματα τομέα για τα οποία προέκυψε η διαφορά ή/και τη μεταβίβαση των ονομάτων τομέα στον Καταγγέλλων. Το αίτημα αυτό βρίσκεται σε αντίθεση με το αίτημα του Καταγγέλλοντα στην Καταγγελία κάτω από τον τίτλο «Επιδιωκόμενες Θεραπείες.»

Επίσης, ο Καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η καταχώρηση των ονομάτων είναι, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Κανονισμού 874/2004, κερδοσκοπική και κακόπιστη, και για το λόγο αυτό αιτείται την έναρξη της Διαδικασίας ΕΕΔ. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού του αυτού, και στο βαθμό που η Επιτροπή ήταν σε θέση να κατανοήσει τους ισχυρισμούς του Καταγγέλλοντα, ο Καταγγέλλων υποβάλλει ότι σύμφωνα με το εθνικό ή/και ευρωπαϊκό δίκαιο, τα ονόματα τομέα έχουν εγγραφεί από τον καταχωρητή χωρίς δικαίωμα ή συμφέρον και ότι τα ονόματα τομέα καταχωρήθηκαν ή χρησιμοποιούνται κακόπιστα. Περαιτέρω, ο Καταγγέλλων αναφέρει ότι η παράγραφος 16 του Προοιμίου του Κανονισμού 874/2004, θέλει να εμποδίσει τις κερδοσκοπικές και κακόπιστες καταχωρήσεις.

Ο Καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου (με τη συντομογραφία «TRNC»ή στα τούρκικα «ΚΚΤC») έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί το όνομα ΚΚΤC σύμφωνα με την παράγραφο 16 του Προοιμίου του Κανονισμού 874/2004. Το όνομα αυτό χρησιμοποιείται στα ψηφίσματα του Συμβούλιου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως για παράδειγμα στην απόφαση ημερομηνίας 10 Μαΐου 2001 με αριθμό 25781/94 του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο Καταγγέλλων ισχυρίζεται επίσης ότι το όνομα ΚΚΤC αναγνωρίζεται και από το δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου. Συγκεκριμένα, ο Καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου αναγνωρίζουν τις αποφάσεις ή την κρατική οντότητα της ΤΔΒΕ όπως τις αποφάσεις Emin v.Yeltag (2002) IFLSR 956 και North Cyprus Tourizm Centre Ltd και Paradise Found Travel Company Ltd (2005) EWHC 1698 όπου, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Καταγγέλλοντα αναφέρεται ότι η ΤΔΒΕ είναι η νόμιμη κυβέρνηση της Βόρειας Κύπρου.

Στη συνέχεια, ο Καταγγέλλων υποβάλλει ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δεν έχει δικαίωμα να προβάλλει αντίρρηση για τη χρήση των ονομάτων τομέα για τα οποία υπάρχει η διαφορά. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η πρόθεση του Καθ' ου η Αίτηση δεν είναι να χρησιμοποιήσει τα ονόματα αυτά αλλά μόνο θέλει να παρεμποδίσει τον Καταγγέλλοντα από το να τα χρησιμοποιήσει και να παραπλανήσει και να αποπροσανατολίσει τους χρήστες του διαδικτύου με σκοπό την απόκτηση πολιτικών συμφερόντων εμποδίζοντας τον Καταγγέλλοντα από το να επικοινωνεί με τους χρηστές του διαδικτύου. Περαιτέρω, ο Καταγγέλλων αναφέρει ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δεν έχει καμιά δικαιολογία για να χρησιμοποιεί τα ονόματα τομέα και ότι ο Καθ' ου η Αίτηση δεν έχει καμιά σχέση με τα επίδικα ονόματα τομέα.

Β. ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΊΤΗΣΗ

Ο Καθ' ου η Αίτηση ισχυρίζεται ότι ο Καταγγέλλων, ήτοι η καλούμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», και οποιαδήποτε υποδιαίρεση αυτής, όπως το καλούμενο «Προεδρικό της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» το οποίο υπέβαλε την Καταγγελία, δεν αναγνωρίζεται από το κυπριακό, το κοινοτικό και το διεθνές δίκαιο. Κατά συνέπεια, ο Καταγγέλλων δεν διαθέτει δυνάμει του κυπριακού, του κοινοτικού ή του διεθνούς δικαίου νομική προσωπικότητα που να του επιτρέπει να συμμετέχει σε νομική διαδικασία, όπως τη διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών

(Διαδικασία ΕΕΔ).

Για το λόγο αυτό, ο Καθ' ου η Αίτηση θεωρεί ότι ο Καταγγέλλων δεν πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται στον Κανονισμό 4, παράγραφο 2, στοιχείο β) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 733/2002 ούτε είναι δημόσιος φορέας ή κατέχων προηγούμενα δικαιώματα κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004. Ο Καθ' ου η Αίτηση συνάγει περαιτέρω ότι ο Καταγγέλλων δεν έχει νόμιμο συμφέρον να εγείρει τη διαδικασία ΕΕΔ, διότι δεν συνιστά νομικό πρόσωπο στο οποίο οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 733/2002 και 874/2004 χορηγούν δικαίωμα καταχώρησης ονόματος τομέα.

Ο Καθ' ου η Αίτηση προβάλλει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι το διεθνώς αναγνωρισμένο κράτος με επικράτεια το σύνολο της Κύπρου και προβάλλει διάφορα νομικά κείμενα και αποφάσεις διεθνών οργανισμών και διεθνών δικαστηρίων, τα οποία και επισυνάπτει ως Παραρτήματα στην Απάντηση του, για το σκοπό υποστήριξης του ισχυρισμού του ότι η καλούμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» δεν αναγνωρίζεται από το διεθνές δίκαιο. Αυτά περιλαμβάνουν διάφορα Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (541 και 550) τα οποία αποδοκιμάζουν τη διακήρυξη της τουρκοκυπριακής ηγεσίας που φέρεται να δημιουργεί ανεξάρτητο κράτος στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Με τα εν λόγω ψηφίσματα, το Συμβούλιο Ασφαλείας θεωρεί τη διακήρυξη αυτή παράνομη και άκυρη και καλεί όλα τα κράτη, αφ΄ ενός, να μην αναγνωρίσουν το δήθεν κράτος της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» και, αφ΄ ετέρου, να σεβαστούν την εδαφική ακεραιότητα, την ενότητα και το αδέσμευτο της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι τα ανωτέρω Ψηφίσματα είναι δεσμευτικά δυνάμει των άρθρων 25 και 103 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Ο Καθ' ου η Αίτηση προβάλλει επίσης την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Λοϊζίδου ν. Τουρκίας η οποία αναφέρει ότι σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική και τα διάφορα, εντόνως διατυπωμένα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η διεθνής κοινότητα, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Αρχηγών Κυβερνήσεων της Κοινοπολιτείας, δεν αναγνωρίζει την «ΤΔΒΚ» ως Κράτος υπό το διεθνές δίκαιο και ότι η Κυπριακή Δημοκρατία έχει παραμείνει η μόνη νόμιμη Κυβέρνηση τη Κύπρου. Επίσης η απόφαση αναφέρει ότι μόνο η Κυπριακή Κυβέρνηση αναγνωρίζεται διεθνώς ως η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας στο πλαίσιο διπλωματικών σχέσεων και τη λειτουργία διεθνών οργανισμών.

Ο Καθ' ου η Αίτηση προσθέτει ότι, αφότου εγκαθιδρύθηκε το 1960, η Κυπριακή Δημοκρατία έγινε και παραμένει μέχρι σήμερα μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και αναγνωρίζεται από το σύνολο των κρατών μελών του εν λόγω Οργανισμού, με μοναδική εξαίρεση την Τουρκία. Αντιθέτως, η λεγόμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» δεν είναι μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και δεν αναγνωρίζεται από οποιοδήποτε κράτος μέλος του Οργανισμού πλην της Τουρκίας.

Ο Καθ' ου η Αίτηση περαιτέρω ισχυρίζεται ότι δεδομένου του αντικειμένου της υπό εξέταση διαφοράς, βαρύνουσα σημασία έχει η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για το λόγο αυτό αναφέρει σχετική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (The Queen v. Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte S.P. Anastasiou (Pissouri Ltd and Others), σύμφωνα με την οποία αποκλείεται η συνεργασία με τις αρχές μιας οντότητας όπως αυτή που είναι εγκατεστημένη στο βόρειο τμήμα της Κύπρου, η οποία δεν έχει αναγνωριστεί ούτε από την Κοινότητα ούτε από τα κράτη μέλη, δεδομένου ότι αυτά δεν αναγνωρίζουν άλλο κυπριακό κράτος από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Ο Καθ' ου η Αίτηση αναφέρει επίσης ότι με την προσχώρηση της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζεται στην Κυπριακή Δημοκρατία και είναι προφανές ότι η Κυπριακή Δημοκρατία προσχώρησε στην Ε.Ε. με το σύνολο της επικράτειάς της. Ο Καθ' ου η Αίτηση παραθέτει περαιτέρω αιτιολόγηση όσον αφορά την αναστολή της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κεκτημένου στις περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο, ήτοι αυτές που βρίσκονται, από το 1974, υπό τον έλεγχο των ενόπλων δυνάμεων της Τουρκίας, δηλαδή οι περιοχές για τις οποίες προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι αποτελούν το έδαφος της λεγόμενης «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου». Πέραν του διεθνούς δικαίου και του δικαίου της Ε.Ε., ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι το μόνο κράτος στη νήσο Κύπρο σύμφωνα με την κυπριακή νομοθεσία, που αποτελεί την εθνική νομοθεσία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004. Για την αιτιολόγηση του ισχυρισμού του

αυτού αναφέρει το άρθρο 1 της Συνθήκης για την Εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας (Παράρτημα 7), το άρθρο 185 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας (Παράρτημα 8) όπως και αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου που δεν αναγνωρίζουν την καλούμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου».

Στη συνέχεια, ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι η Καταγγελία είναι απορριπτέα διότι ο Καταγγέλλων δεν είναι οντότητα που υφίσταται στο δίκαιο, για να δικαιούται να απολαύει δικαιωμάτων τα οποία χορηγεί το κυπριακό ή το κοινοτικό δίκαιο, όπως αυτά που χορηγούν οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 733/2002 και 874/2004 για την καταχώρηση ονόματος τομέα. Συγκεκριμένα, υποβάλλει ότι το εν λόγω δικαίωμα χορηγείται από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004 σε επιλέξιμο μέρος που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 733/2002, δηλαδή επιχείρηση ή οργανισμό εγκατεστημένο εντός της Κοινότητας ή φυσικό πρόσωπο, και το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004 χορηγεί το ίδιο δικαίωμα σε κατόχους προηγούμενων δικαιωμάτων που έχουν αναγνωριστεί στο εθνικό ή κοινοτικό δίκαιο και σε δημόσιους φορείς. Η καλούμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» δεν είναι κανένα από τα προαναφερόμενα, άρα, δε δικαιούται να προβεί σε καταχώρηση ονόματος τομέα και, κατά προέκταση, δεν έχει νόμιμο συμφέρον να παραπονιέται ότι η Κυπριακή Δημοκρατία της αποστέρησε αυτό το δικαίωμα.

Ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι ο Καταγγέλλων αδυνατεί να αποδείξει ότι πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας για εγγραφή, όπως απαιτεί η παράγραφος Β1(b)(12) των Κανόνων ΕΕΔ, γεγονός που καθιστά την Καταγγελία του απαράδεκτη και απορριπτέα.

Ο Καθ' ου η Αίτηση προσθέτει ότι ο ισχυρισμός του Καταγγέλλοντα ότι οι καταχωρήσεις των επίδικων ονομάτων τομέα από τη Δημοκρατία είναι κερδοσκοπικές ή καταχρηστικές, κατά τα διαλαμβανόμενα στα άρθρα 21 και 22, παράγραφος 1, στοιχείο α) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004, είναι αβάσιμος διότι κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004, η καταχώρηση των επίδικων ονομάτων τομέα μπορεί να ανακληθεί με την Διαδικασία ΕΕΔ εφόσον τα εν λόγω ονόματα είναι ταυτόσημα ή παρόμοια σε βαθμό που να προκαλούν σύγχυση με όνομα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας, και αν η καταχώρηση έγινε χωρίς έννομο συμφέρον ή με κακή πίστη ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, ο Καθ' ου προβάλλει το επιχείρημα ότι το κοινοτικό και το κυπριακό δίκαιο δεν αναγνωρίζουν το δικαίωμα καταχώρησης των επίδικων ονομάτων του τομέα στον Καταγγέλλοντα, αφού ο τελευταίος είναι ανύπαρκτη οντότητα ενώπιον του κυπριακού και κοινοτικού δικαίου, και, ως εκ τούτου, δεν είναι κοινωνός των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτές τις έννομες τάξεις.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του Καταγγέλλοντα ότι είναι αναγνωρισμένη οντότητα επειδή τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφέρονται στην «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι είναι αυταπόδεικτο και από τα πρωτότυπα αυτών των κειμένων ότι τα εν λόγω κείμενα αναφέρονται εξ ανάγκης σε αυτή την ονομασία για να επισημάνουν ότι το μόρφωμα που τη φέρει είναι νομικά άκυρο και ανύπαρκτο στο κυπριακό και το διεθνές δίκαιο.

Περαιτέρω, ο Καθ' ου η Αίτηση ισχυρίζεται ότι το βρετανικό δίκαιο δεν αναγνωρίζει την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» και παραθέτει διάφορες αποφάσεις προς απόδειξη αυτού.
Επίσης, ο Καθ' ου η Αίτηση αναφέρει ότι ακόμα και αν ο Καταγγέλλων είχε το αναγκαίο δικαίωμα που να του επιτρέπει να εγείρει βάσιμα την Καταγγελία, εντούτοις δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό ότι η Κυπριακή Δημοκρατία προέβηκε στις επίδικες καταχωρήσεις ονομάτων τομέα με κακή πίστη, αφού δεν αποδεικνύει αυτό τον ισχυρισμό, ως οφείλει, κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 21, παράγραφος 2, στοιχείο β) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004.

Τέλος, ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει ότι η Καταγγελία του Καταγγέλλοντα είναι και δικονομικά απαράδεκτη διότι δεν περιέχει τη δήλωση την οποία απαιτεί η παράγραφος Β1(b)(14) των Κανόνων ΕΕΔ, δηλαδή, δήλωση ότι θα υπόκειται, αναφορικά με ένσταση κατά απόφασης που λαμβάνεται στα πλαίσια της διαδικασίας ΕΕΔ, στη δικαιοδοσία Δικαστηρίου Αμοιβαίας Δικαιοδοσίας.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Καθ΄ ου η αίτηση υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Διαιτησίας πρέπει να απορρίψει την

Καταγγελία του Καταγγέλλοντα, για το λόγο ότι ο Καταγγέλλων συνιστά μόρφωμα το οποίο δεν έχει την αναγκαία νομική προσωπικότητα που να του επιτρέπει να συμμετέχει σε νομική διαδικασία, όπως τη διαδικασία ΕΕΔ και, επί της ουσίας της Καταγγελίας, δεν πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 733/2002 ούτε είναι δημόσιος φορέας, η κατέχων προηγούμενα δικαιώματα κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 874/2004, για να δικαιούται να απολαύει των δικαιωμάτων τα οποία επικαλείται και των οποίων αιτείται την αναγνώριση.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Η τριμελής Επιτροπή αποφασίζει ως ακολούθως:

Ο Καταγγέλλων έχει το βάρος απόδειξης ως προς το ότι η καταχώριση των ονομάτων τομέα:

• Girne-trnc
• Guzelyurt-trnc
• Lefkosa-trnc
• Lefkosatrnc
• Marashtrnc
• Salamis-trnc
• Girne-kktc
• Girnekktc
• Guzelyurtkktc
• Lefkosa-kktc
• Lefkosakktc
• Salamis-kktc

με κατάληξη .eu είναι κερδοσκοπική και καταχρηστική με βάση το αρ. 21 του Κανονισμού 874/2004. Ειδικότερα ο Καταγγέλλων πρέπει να αποδείξει ότι στοιχειοθετεί τις προϋποθέσεις προηγούμενου/προγενέστερου δικαιώματος για την καταχώρηση ονομάτων τομέα για το πεδίο .eu για τις ανάγκες του άρθρου 21.1 του Κανονισμού 874/2004.

Για τους σκοπούς του αρ. 21 του Κανονισμού 874/2004, ο Καταγγέλλων πρέπει να αποδείξει ότι έχει δικαίωμα είτε ως εθνική ή τοπική κυβέρνηση είτε ως κυβερνητικός ή δημόσιος φορέας επί της συντομογραφίας της επωνυμίας του στα αγγλικά ή τα τούρκικα (TRNC) και (KKTC) και ότι τα ονόματα αυτά είναι ταυτόσημα ή παρόμοια σε βαθμό που να προκαλούν σύγχυση σύμφωνα με τα άρθρα 21 και 10 του Κανονισμού 874/2004. Πρέπει επίσης να αποδείξει ότι έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει της νομοθεσίας κράτους μέλους ή της κοινοτικής νομοθεσίας.

Ο Καταγγέλλων στην καταγγελία του δεν αναφέρει τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας με βάση τις οποίες έχει αναγνωριστεί η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ούτε αναφέρει τις διατάξεις κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με τις οποίες έχει αναγνωριστεί η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου ως εθνική κυβέρνηση. Περαιτέρω, ο Καταγγέλλων δεν προσάγει οποιοδήποτε έγγραφο αποδεικτικό στοιχείο αναφορικά με τον ισχυρισμό του περί αναγνώρισης της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αντιπαράθεση, η Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και επομένως πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας του Κανονισμού 733/2002.

Για τους λόγους αυτούς δεν προκύπτει ότι πληρούται η προϋπόθεση του αρ. 21 του Κανονισμού 874/2004 που προβλέπει ότι τα ονόματα είναι ταυτόσημα ή παρόμοια σε βαθμό που να προκαλούν σύγχυση με ονόματα για τα οποία έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας όπως τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 10§1 και μεταξύ αυτών είναι τα δικαιώματα δημόσιων φορέων, οι εθνικές και τοπικές κυβερνήσεις και κυβερνητικοί φορείς.

Ως αποτέλεσμα, η Επιτροπή αποφασίζει την απόρριψη της Καταγγελίας καθώς δεν υπάρχει όνομα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, όπως τα δικαιώματα που

αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχει οποιοδήποτε νομικό έρεισμα ως βάση της Καταγγελίας καθότι η λεγόμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» δεν αποτελεί αναγνωρισμένο κράτος από κανένα αναγνωρισμένο διεθνές κανόνα δικαίου ή οργανισμό όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Καταγγέλλων έχει αποτύχει να αποδείξει ότι πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας για εγγραφή των επίδικων ονομάτων τομέα, όπως απαιτεί η παράγραφος Β1(b)(12) των Κανόνων ΕΕΔ.

Ως αποτέλεσμα, είναι η άποψη της Επιτροπής ότι ο Καταγγέλλοντας δεν δικαιούται να απολαμβάνει οποιαδήποτε δικαιώματα τα οποία χορηγεί το κοινοτικό δίκαιο, όπως αυτά που χορηγούν οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 733/2002 και 874/2004 για την καταχώρηση ενός ονόματος τομέα. Επίσης, η Επιτροπή αποφασίζει ότι ο Καταγγέλλων δεν έχει έννομο συμφέρον να καταγγείλει τη Κυπριακή Δημοκρατία ότι της αποστέρησε αυτό το δικαίωμα.

Συνεπώς, βάσει όλων των προαναφερθέντων, η Επιτροπή ομόφωνα απορρίπτει την Καταγγελία ως αβάσιμη.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους, η Επιτροπή διατάζει, σύμφωνα με τις Παραγράφους Β12 (β) και (γ) των Κανόνων, την απόσυρση της Καταγγελίας ως μη αποδεκτή

## Μέλη Επιτροπής

| | |
|---|---|
| Name | **Apostolos Anthimos** |

ΗΜΕΡΟΜΗΝΊΑ ΈΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ 2006-11-11

## Summary

Η ΑΓΓΛΙΚΉ ΠΕΡΊΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ ΕΠΙΣΥΝΆΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΑΡΆΡΤΗΜΑ 1

On 2006-08-17, the Complainant, being the Presidency of Turkish Republic of Northern Cyprus, filed a Complaint against the Respondent, the Ministry of Education and Culture of Cyprus Republic, with regards to the registration of the domain names, girne-trnc, guzelyurt-trnc, lefkosa-trnc, lefkosatrnc, marashtrnc, salamis-trnc, girne-kktc, girnekktc, guzelyurt-kktc, guzelyurtkktc, lefkosa-kktc, lefkosakktc and salamis-kktc.

The Complainant submitted that the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC in English or KKTC in Turkish) had the right to register the aforementioned domain names in accordance with the provisions of Regulation 874/2004 and that the Respondent should not be allowed any rights with respect to the use of the said names and that he should return any such rights to the Complainant. In addition, the Complainant submitted that the registration of the said names by the Respondent was according to paragraph 16 of the Preamble of Regulation 874/2004 and article 21 thereof speculative and abusive because the said names were registered and were being used in bad faith. The Complainant further claims that the Respondent's objection to the use of the disputed names is to obstruct the Complainant from using same and to mislead and disorientate internet users by gaining political interests and obstructing the Complainant from communicating with internet users.

The Complainant finally submits that the Turkish Republic of Northern Cyprus has the right to use the name KKTC as this name is being used in the Resolutions of the Security Council of the United Nations, the General Secretary of the United Nations, the European Court of Human Rights and the Courts in the United Kingdom which recognize that the KKTC is the lawful government of North Cyprus.
In response, the Respondent submits that the Turkish Republic of Northern Cyprus and any division thereof, such as the Presidency of Turkish Republic of Northern Cyprus is not recognized by the Cypriot community and international legal order as a legal entity and as a result it cannot be allowed to take part in the ADR Procedure. For this reason the Complainant does not fulfil the general eligibility criteria prescribed by Regulation 733/2002 or Regulation 874/2004 and is not a legal person having a legal interest to initiate an ADR Procedure or to register a .eu domain name. The Respondent further claims that it is the only internationally recognized state in Cyprus in accordance with various United Nations Resolutions (541 and 550)

which consider the attempt to create a Turkish Republic of Northern Cyprus as invalid and in accordance with the decision of the European Court of Human Rights in the case of Loizidou v. Turkey. Finally, the Respondent refers to the Republic of Cyprus' accession to the European Union and the application of the acquis communautaire only in the territory thereof.
The Respondent further submits that according to article 21 and 22 of Regulation 874/2204/EC, the Respondent cannot claim the revocation of the disputed domain names, using this ADR Procedure, where that name is identical or confusingly similar to a name in respect of which a right is recognized or established by national and/or Community law, because the Complainant is not a recognized entity entitled to any such rights.

On the basis of the above claims the three-member Panel unanimously finds that the Complaint cannot stand as a matter of law because the Complainant does not a legal right to make the Complaint due to the fact that the so called Turkish Republic of Northern Cyprus is not a recognized state under any international rule of law or organization such as the United Nations or the European Union. In addition, the Panel finds that the Complainant has failed to prove that it fulfils the general eligibility criteria for registration of the disputed domain names as required by the EDR Rules and that it has no right to complain that the Republic of Cyprus has deprived it of any such rights.

For all the foregoing reasons, in accordance with Paragraphs B12 (b) and (c) of the Rules, the Panel orders that the Complaint is denied.